

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad (Țările de Jos) la 31 martie 2011 — Bibi Mohammad Imran/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-155/11)

(2011/C 219/02)

*Limba de procedură: olandeza***Instanța de trimitere**

Rechtbank's-Gravenhage

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Bibi Mohammad Imran*Pârât:* Minister van Buitenlandse Zaken**Întrebările preliminare**

1. Permite articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86 ⁽¹⁾ ca un stat membru să refuze intrarea și șederea unui membru de familie, în sensul articolului 4 din această directivă, al unui resortisant dintr-un stat terț care locuiește în mod legal în acel stat membru numai pentru motivul că membrul de familie respectiv nu a susținut cu succes în străinătate examenul de naturalizare impus de legislația acestui stat membru?

1a) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că membrul de familie în cauză este mama a opt copii, care locuiesc în mod legal în statul membru respectiv, șapte dintre aceștia fiind minori?

1c) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că membrul de familie are acces la sistemul de învățământ organizat în țara de reședință în limba statului membru respectiv?

1d) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că membrul de familie, având în vedere nivelul său de educație și situația sa personală, în special problemele de natură medicală, este în măsură să susțină cu succes acest examen într-un termen scurt?

1e) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că nu are loc nicio examinare în lumina dispozițiilor articolului 5 alineatul (5) și ale articolului 17 din Directiva 2003/86, precum și a articolului 24 din cartă sau a principiului proporționalității astfel cum este prevăzut de dreptul Uniunii?

1f) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că cetățenii anumitor state terțe sunt scutiți, exclusiv în baza cetățeniei lor, de obligația de a susține cu succes în străinătate examenul de naturalizare?

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel Brussel (Belgia) la 28 aprilie 2011 — Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană/Otis NV și alții

(Cauza C-199/11)

(2011/C 219/03)

*Limba de procedură: olandeza***Instanța de trimitere**

Rechtbank van koophandel Brussel

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană*Pârâte:* Otis NV

Kone Belgium NV

Schindler NV

ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV

gubire, în cazul căreia este de asemenea vorba despre un drept fundamental?

General Technic-Otis Sàrl

Kone Luxembourg Sàrl

Schindler Sàrl

ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) la 28 aprilie 2011 — Anton Las/PSA Antwerp NV, voorheen Hesse Noord Natie NV

(Cauza C-202/11)

(2011/C 219/04)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Anton Las

Pârâtă: PSA Antwerp NV, anterior N. V. Hesse Noord Natie

Întrebările preliminare

Decretul Comunității flamande privind utilizarea limbilor din 19 iulie 1973 încalcă articolul 39 din Tratatul CE, referitor la libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană, în măsura în care impune oricărei întreprinderi al cărei sediu se află în Regiunea flamandă să redacteze în limba olandeză, sub sancțiunea nulității, toate documentele referitoare la raportul de muncă, în cazul angajării unui lucrător într-un post cu caracter internațional?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 28 aprilie 2011 — All Projects & Developments NV și alții

(Cauza C-203/11)

(2011/C 219/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: All Projects & Developments NV

Bouw- en Coördinatiekantoor Andries NV

Belgische Gronden Reserve NV

Întrebările preliminare

1. (a) Tratatul prevede la articolul 282, în prezent articolul [335], că Uniunea este reprezentată de Comisie; — articolul 335 TFUE, pe de o parte, precum și articolele 103 și 104 din Regulamentul financiar, pe de altă parte, prevăd că Uniunea este reprezentată de fiecare instituție, în temeiul autonomiei lor administrative, pentru chestiunile referitoare la funcționarea lor, având drept posibilă urmare faptul că instituțiile pot sta — în mod exclusiv sau nu — în justiție; — nu există niciun fel de dubii în privința faptului că plata către prestatori etc. a unor prețuri excesive, ca urmare a stabilirii unei înțelegeri, se subsumează termenului de „fraudă”; — în dreptul belgian este valabil principiul *lex specialis generalibus derogat*;— în cazul în care acest principiu de drept are incidență și în dreptul european, nu a fost de competența instituției respective să ia inițiativa pentru a exercita acțiunea (cu excepția cazurilor în care Comisia a fost ea însăși autoritate contractantă)?

(b) (Întrebare adresată cu titlu subsidiar) Nu ar fi trebuit să dispună Comisia cel puțin de un mandat din partea instituțiilor pentru a apăra interesele acestora în fața instanței?

2. (a) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană [pentru apărarea] drepturilor omului [și a libertăților fundamentale] garantează tuturor persoanelor dreptul la un proces echitabil și principiul aferent, potrivit căruia nimeni nu poate fi judecător în cauza în care este parte. Acest lucru este compatibil cu principiul conform căruia Comisia acționează într-o primă etapă în calitate de autoritate în domeniul concurenței și sancționează comportamentul incriminat, adică stabilirea înțelegerilor, drept încălcare a articolului 81, în prezent articolul 101 din tratat, după ce aceasta a efectuat ea însăși investigațiile în cadrul acestei proceduri, cu scopul de a pregăti ulterior într-o a doua etapă acțiunea în despăgubiri în fața instanței naționale și pentru a lua decizia de a exercita acțiunea, în timp ce același membru al Comisiei are răspunderea pentru ambele chestiuni conexe, mai ales în cazul în care instanța națională sesizată nu poate deroga de la decizia de impunere a sancțiunii?

(b) (Întrebare adresată cu titlu subsidiar) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2.a), așadar există o incompatibilitate, cum este posibil în acest caz în temeiul dreptului Uniunii ca partea vătămată (Comisia și/sau instituțiile și/sau Uniunea) a unei acțiuni ilicite (stabilirea înțelegerilor) să își revendice dreptul la despă-